

[Kr. Kristensen.]

gende, at Landbruget ogsaa tages med paa Raad, og vi henstiller derfor til den højtærede Landbrugsminister, at der kommer til at staa, at Fortegnelsen udfærdiges af Ministeren efter Forhandling med Plantesundhedsraadet og Statens Planteavlsudvalg og med Tilslutning af De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger. I Betragtning af, hvor vidtrækkende Spørgsmaal det her gælder, maa Landbrugets Organisationer afgjort give deres Tilslutning, naar Tiden engang er moden til, at denne Sygdomsfortegnelse kan udarbejdes.

Det er disse Forbehold, vi fra Venstres Side ønsker at tage. Selve Lovforslaget kan vi i Hovedsagen give vor Tilslutning.

Peder Jakobsen: Paa det praktiske Landbrugs Vegne tror jeg godt, jeg tør sige, at det er et meget vanskeligt Omraade, man her forsøger at lovgive paa, og det er vel ogsaa en af Aarsagerne til, at den Betænkning, der blev afgivet af det paa Foranledning af de sjællandske Landboforeninger nedsatte Udvalg, og som fremkom allerede for 13 Aar siden, først nu har ført til Fremsettelsen af et Lørforslag. Men nu har man Lovforslaget, og fra konservativ Side vil vi ogsaa stille os forstaaende over for de Problemer, som her er at løse.

Først vil jeg gerne sige, at jeg finder det rigtigt, at det efter Lovforslaget skal være praktiske Folk, som afgør de Tvistigheder, der kan opstaa; det er jo mange forskellige Problemer, baade hvad angaar Krydsbefrugtning og Sygdomssmitte, der kan opstaa ude i det praktiske Landbrug. Sker der saa en Krydsbefrugtning eller en Sygdomssmitte, er det ganske naturligt, at den, det gaar ud over, faar Erstatning.

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Landbrugsminister allerede her ved første Behandling, at efter min Formening skal man passe paa ikke at lovgive for videnskabeligt, saaledes at Landmanden ude i det praktiske Landbrug næsten skal være Professor for at drive Landbrug; det kan gerne give Slagside. Derfor tror jeg, det vigtigste ved Lovforslaget er, at de praktiske Landmænd bliver gjort opmærksom paa alle de forskellige Problemer, der foreligger i saa Henseende, saaledes at Loven i det væsentlige kommer til at virke forebyggende og der ikke sker Krydsbefrugtning og Sygdomssmitte i nævneværdig Udstrækning.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg ikke knytte mange Bemærkninger.

I § 2, Stk. 3, der angaar Voldgiftsmændene, staar der, at disse skal være frøavlskyndige Personer, der ikke har Tilknytning til bestaaende Frøfirmaer. At det skal være frøavlskyndige Personer, siger jeg for mit Vedkommende god for, men jeg vil gerne bede den højtærede Minister forklare, hvad man skal forstaa ved „Tilknytning“. Har en praktisk Landmand, som er Medlem af Danske Landboforeningers Frøforsyning, direkte Tilknytning, saaledes at han ikke kan vælges til Voldgiftsmand? Der er mange praktiske Landmænd, som gennem deres Landboorganisation staar som Medlem af Danske Landboforeningers Frøforsyning. Jeg vil forstaa det saaledes, at man ikke maa være direkte økonomisk afhængig af denne Forening eller være i dens Bestyrelse. Mange af os staar jo som Medlemmer af Danske Landboforeningers Frøforsyning, og jeg synes, vi skulde have dette Udtryk „Tilknytning“ nærmere belyst; det vil jeg for mit Vedkommende i alt Fald gerne have.

Hvad angaar § 9, Stk. 2, der drejer sig om Erstatningen, giver jeg det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen fuldstændig Ret i, at der med Hensyn til Sygdomssmitte over for Kornet er mange Problemer, og det maa drøftes i et Udvalg, hvordan Loven skal formes paa dette Punkt. Det er ganske naturligt, at de praktiske Landmænd og Landbrugsorganisationerne kommer med; det skal ikke udelukkende være Videnskaben, der giver Direktiver i saa Henseende.

Erstatningen fastsættes, naar det gælder Korn, paa Grundlag af det, man kalder Frihandelskornprisen, og, hvis en Mand tager Forbehold, paa Grundlag af Maksimalprisen. Som praktisk Landmand kan jeg ikke gaa ind for det, før jeg bliver overbevist om Nyttens deraf. Lad os se paa, hvordan det kan virke i Praksis. Lad os sige, der er Tale om to Landmænd, hvis Areal er smittet. Paa den ene Side en Mand, som ingen Kreaturer har og derfor heller ikke er nødt til at tage Forbehold, paa den anden Side en Mand, som har en stor Besætning og som Følge deraf er nødt til at tage Forbehold. Hvis det drejer sig om 100 Tdr. Korn, bliver Erstatningen i det første Tilfælde 6 500 Kr., i det andet 2 500 Kr.; jeg synes, at for den Skade, der bliver forvoldt i saa Henseende, maa Erstatningen være den samme. Om det saa skal være efter Frihandelskornprisen eller Maksimalprisen,